

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσεκτα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατά τριμηνίαν 1/2, προπληρωτέα.
Εκδίδεται άπαξ της εβδομάδος, άπροσδιορίστως. — Τιμή καταχώρησης, 6 στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΔΑ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1850.

Κέρκυρα, 3 Δεκεμβρίου 1850.

Φίλε,

Διά του προλαβόντος άμφοπολού σοι έγραφα έν περιλήψει τά διατρέξαντα έκ την Βουλήν κατά την τελευταίαν ολιγοήμερον διάρκειάν της. Σοι έπεμψα δέ και αντίγραφον του ψηφίσματος περί της έθνικής της Έπτανήσου άποκαταστάσεως, το όποιον ο Κ. Ιωάννης Τυπάλδος Δοτοράτος, έν όνόματι των υπογραψάντων αυτό ένδεκα ρίζοσπαστών αντιπροσώπων, έπρότεινε εις την επιψήφισιν της Βουλής. Ίδου σέ στέλλω τώρα τον εισαγωγικόν λόγον, τον όποιον ο Κ. Τυπάλδος εξέφώνησε πρό της προτάσεως του ψηφίσματος. Σε στέλλω δέ και αντίγραφον μιās διαμαρτυρήσεως, άφορώσης την παρανομίαν της άναβολής. Άκολούθως ίσως σέ στείλω αντίγραφον και άλλης διαμαρτυρήσεως, άφορώσης ιδίως την ένοχον διαγωγήν του προέδρου Κ. Ρώμα, ένκαταλείψαντος την έδραν του και το βουλευτήριον, καθ' ήν στιγμήν ένεχειρίσθη εις αυτόν το διάγγελμα του άρμостоϋ. Αί διαμαρτυρήσεις αϋται, έξ των ή μόν φέρει ήμερομηνίαν 29 Νοεμβρίου, ή δέ 1 Δεκεμβρίου, παρουσιάσθησαν εις τον πρόεδρον την 2 Δεκεμβρίου, αλλά, μετ' ολίγον επεστράφησαν παρ' αυτού, επί τη προφάσει ότι, σχολαζούσης της Βουλής, δέν είναι δεκτάι. Ο πρόεδρος, σέ το λέγω με λύπην μου, κατέστη ήδη παθητικώτατον όργανον του άρμостоϋ και αντικείμενον γενικής άποστροφής. — Έντός της παρούσης εβδομάδος νομίζω, ότι θέλει δημοσιευθί έκ μέτρους των ρίζοσπαστών αντιπροσώπων, εις χωριστόν φύλλον, έκθεσις των διατρέξαντων της συνεδριάσεως της 26 Νοεμβρίου, και τινων εις αυτήν άναφερομένων έγγραφων.

Ο προβληματικός αντιπρόσωπος Κ. Ίγγλέσης, χωρίς ποσώς να πατήση οϋδέ το κατώφλιον της Βουλής, έλαβε την τόλην να παρουσιασθί εις το ταμείον, και να ζητήση την άποζημίωσιν του ταξιδεύου και των βουλευτικών εργασιών, ή τις έδόθη εις τους άνεγνωρισμένους και έργασθέντας αντιπροσώπους. Ο ταμίας,

άπατηθείς, ως φαίνεται, έδωκεν εις αυτόν τά ζητηθέντα χρήματα. Άκολούθως όμως, συναισθανθείς το άτοπον, τά εξήτησεν όπισω· άλλ' ο Κ. Ίγγλέσης έδυσκολεύθη και άπεποιήθη την επιστροφήν των. Πλήν έσπευσε να άφήση έγγραφόν τι εις τον ταμίαν, διά του όποιου ύπεσχέθη, εάν άκολούθως δέν επικυρωθί ή εκλογή του, να τά επιστρέψη. Εύκόλως δύνασαι να φαντασθής πόσην τουτο έκαμεν ένταϋθα έντύπωσιν.

Προεισαγωγικός λόγος Κ. Ι. Τ. Δοτοράτου, έκφωνηθείς εις την Βουλήν των αντιπροσώπων την 26 Νοεμβρίου 1850.

Έντιμοι αντιπρόσωποι της Έπτανήσου, ότε, κατά την πρώτην περίοδον της Βουλής ταύτης, προλαμβάνων την εύχην και το αίσθημα της καρδιάς σας, έπρότεινα να έκδώσhte ψηφισμα περί ανεγέρσεως άνδριάντος προς τον μέγαν συμπολίτην μας, τον άείμνηστον Κυβερνήτην της Έλλάδος, Ι. Α. Καποδίστριαν· παρεδέχθητε όμοθυμαδόν το ψηφισμα τουτο μετ' συγκινήσεως και δι' άνευφημιών. Η Βουλή τότε εξέπληρωσε καθήκον ίερόν, και προσέφερε τον φόρον του σεβασμού της και της εύγνωμοσύνης της προς τον ένδοξον εκείνον άνδρα.

Ήδη δέ λαμβάνω τον λόγον, διά να σας προσκαλέσω, έντιμοι αντιπρόσωποι, να εκπληρώσhte ύψηλότερον και σοβαρώτερον καθήκον· καθήκον προς την ποθεινήν και φιλάττην ήμων πατρίδα. Καθώς δέ τότε ήτύχησα να άντηγήση ή φωνή μου εις τάς καρδιάς σας, οϋτω και τώρα έλπίζω, ότι οι λόγοι μου θέλουσι συναπαντηθί με το αίσθημα και με τάς εύχάς της καρδιάς σας, και θέλετε όμοφώνως και δι' άνευσημιών παραδεχθί το ψηφισμα, το όποιον, όργανον, δύναμαι να είπω, της Βουλής ταύτης, λαμβάνω την τιμήν να υποβάλω εις την επιψήφισιν σας.

Εις την λαμπράν και σοβαράν ταύτην περίστασιν της προσφιλοϋς ήμων πατρίδος, αισθάνομαι πρό πάντων το καθήκον να επικαλεσθί την αντίληψιν της Άγίας και όμοουσίου Τριάδος, την βοήθειαν των προστάτων Άγίων της Έπτανήσου μας, τας εύλογίας των ιερών σκηνών των μαρτύρων της θρησκείας και του έλληνισμού μας, και δέν έχω ανάγκην, ει μί να άπανθί εις τάς έλλληνικάς και πατριωτικάς σας καρδιάς, εις την αیلογένειαν των έπτανη-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΣ ΒΕΛΟΝΚΗΜΟΣ ΔΟΝΟΦΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΙ Φ. Φ. 0017

σίαν, εἰς τὰς ἐλπίδας, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ πρώτη ἐλευθέρα αὕτη Βουλὴ τῶν ἑπτανησίων, ἀπαύγασμα τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς, πιστὸς διερμηνεὺς τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, αἰσθάνεται βαθεῖαν καὶ ἐνδόμυχον τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, τοῦ νὰ ἐκφράσῃ ἐπισήμως, καὶ νὰ διακηρύξῃ τὴν πάνδημον, στερεὰν καὶ ἀμετάθετον θέλησιν τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τῆς ἀνακτίσεως τῆς κυριαρχίας του καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του. (Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς προτείνει εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ διακηρύξῃ τὸν ἀγορεύοντα ἀντιπρόσωπον, ὡς μὴ ὄντος τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὴν ἡμερουσίαν διάταξιν ὁ πρόεδρος ἀποποιεῖται τὴν διακοπὴν, ἡ δὲ Βουλὴ καὶ τὸ πολυπληθέστατον ἀκροατήριον ἤρρισε νὰ ταράττῃται, καὶ νὰ προσκαλῇ εἰς σιωπὴν τὸν γενικὸν εἰσαγγελέα. Ὁ δὲ ῥήτωρ, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ συγκινηθὲν καὶ ταραττόμενον ἀκροατήριον, λέγει μὲ δακρυρροοῦντας ὀφθαλμούς. « Ἀδελφοί! ὡς ὄργανον τῆς ἑπτανήσου, ὑψηλὴν, σοβαρὰν ἀποστολὴν ἐκπληρῶ σήμερον. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀναξιοπασχούσης πατρίδος μας, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, προσκαλῶ τοὺς ἀκροατάς μου εἰς ὁρμηκευτικὴν σιωπὴν καὶ ἡσυχίαν. Σήμερον πρόκειται περὶ τῶν ὅλων. » Ἀμέσως ἐπικρατεῖ ἄκρα καὶ βαθυτάτη σιωπὴ, ὃ δὲ ἀγορεύων ἐξακολουθεῖ) Ἡ Βουλὴ αὕτη, πρᾶσσει γίγνεται ἡδὲ εἰς τὸ τέμας τῆς, ἐκπληρῶν καθήκον ἱερὸν, καθήκον ὀφειλόμενον πρὸς τὴν πατρίδα, φέρουσα εἰς πραγματικὸν συμπέρασμα τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε μὲ τόσην ἐπισιμότητα κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς, ἀπαντῶσα εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ ἀρμοστοῦ. Πράττουσα δὲ οὕτω, θέλει ἀναμφιδόλως ἐπισύρει εἰς ἐαυτὴν τὴν ὑπόληψιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν λαῶν, τὰς εὐλογίας τῶν ἑπτανησίων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἑλλήνων, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς παρούσης καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἡ δὲ ἑπτανήσος ἅπασα καὶ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν γένει, θέλει ἐκδύνεσθαι, καὶ θέλει κηρύττει μὲ καύχημά τῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ αὕτη, ἐν τῷ μέσῳ τοσοῦτων καὶ τοιούτων περιπετειῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν δεινῶν περιστάσεων, διακηρύττουσα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς τὰ ὅποια ὁ ἀδύνατος μὲν, ἀλλ' ἐνδοξὸς οὗτος λαὸς ἔχει ἀπαράγραπτα καὶ φυσιᾶ δικαιώματα, πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ τὴν ἑλληνικὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν, καὶ ἐπικαλούμενη τὴν κατάρχησιν μιᾶς συνθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη, ἕνεκα τῶν περιστάσεων τῆς ἐποχῆς, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως του, παυσάντων ἤδη, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, τῶν προκαλεσάντων τὴν συνθήκην αὐτὴν αἰτίων, ἐξεπλήρωσε τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολὴν.

Ἡμεῖς δὲ μετὰ ταῦτα ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίδας μας, καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῶν φιλάτων μας καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, θέλομεν θαρράλως τοῖς εἶπει, ὅτι ἐξεπλήρωσαμεν ἐμβριθῶς καὶ πατριωτικῶς τὰ ἐπιβληθέντα εἰς ἡμᾶς μεγὰλα καὶ ἱερὰ καθήκοντα τῆς ἀντιπροσωπείας. Ὅταν δὲ πραγματοποιηθῇ τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, καὶ ἀποδοθῇ ἡ ὀφειλομένη αὐτῇ δικαιοσύνη πρὸς τὴν ἑπτανήσον, ἡμεῖς θέλομεν κορυφῶσαι δικαίως, δὲ συνεισφέροντες τὸν ὅλον μας εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο οἰκοδόμημα τῆς πατρίδος μας καὶ ὅταν ὀφείλωμεν εἰς τὰς ἐσχάτας τῶν ἡμερῶν μας, καὶ ἴδωμεν ἀποκαταστημένην ἑλληνικῶς καὶ εὐδαιμονοῦσαν τὴν γλυ-

καίαν ἡμῶν πατρίδα, καὶ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν εἰς τὸ μεγαλεῖον, τὸ ὅποιον προώρισε δι' αὐτὴν ἡ θεὰ πρόνοια, τότε, ἐναθρυνόμενοι θέλομεν λέγει εἰς τὰ τέκνα μας, ὅτι καὶ οἱ γεννήτορες τῶν προσέφερον εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον τὸν φόρον τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν κινήσεων των. Ἀφοῦ δὲ κοπῇ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μας, καὶ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου, θέλομεν καταθέσει εἰς τοὺς πόδας του τὴν πατριωτικὴν ταύτην πράξιν τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, πρὸς ἐξιλέωσιν αὐτοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας μας.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῶν πολιτικῶν μου φίλων Κ. Κ. Δομενεγίνη, Ν. Δομενεγίνη, Α. Συγούρου Δεσύλλα, Γ. Διβαδά, Σ. Πυλαρινῶ, Τ. Πατῆ, Ἡ. Ζερβῶ, Χ. Πορφάντου, Ἰ. Μομφεράτου καὶ Γ. Τυπάλδου Ἰακωβάτου, προτείνω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐπόμενον σχέδιον ψηφίσματος. »

Παραλείπεται τὸ νομοσχέδιον τοῦ ψηφίσματος, καθὼς δημοσιευθὲν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τοῦ Χωρικού.

Πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑπτανήσου.

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, ἐνῶ μετὰ σπουδῆς κατεγίνετο εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς, καθ' ὅσον ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ καὶ ἡ ἰσχυρογνωμία τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀρνούμενης εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἀναγκαίαν παράτασιν διεκότης αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκήτως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διὰ παρανόμου καὶ βιαίως ἐπιβληθείσης νέας ἀναβολῆς.

Οἱ ὑποφαινόμενοι βουλευταί, μὴ δυνάμενοι ἀπέναντι τοιαύτης αὐθαιρέσεως νὰ μείνωσι σιωπηλοί, κρίνουσι χρέος αὐτῶν νὰ διαμαρτυρηθῶσι ἐπισήμως κατὰ τῆς γενόμενης ἀναβολῆς, καὶ νὰ διακοινώσωσι πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ταύτην τὴν διαμαρτύρησιν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, μετὰ τῶν ἄλλων προνομίων, ὅσα, πρὸς κατάθλιψιν τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, ἡ ἐπάρατος πράξις, ἥτοι τὸ καλούμενον σύνταγμα τοῦ 1817, ἐναπέθεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρμοστοῦ, εἶναι ὡσαύτως τὸ περὶ ἀναβολῆς καὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι τὸ καταθλιπτικὸν τοῦτο προνόμιον δὲν δύναται νὰ διενεργηθῇ, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὅρον τοῦ νὰ ἴναι, καὶ ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν του, σύμφωνον ἀκριβῶς μὲ τὰς καθιερούσας αὐτὸ διατάξεις. Πρὸς ἐξακριβῶσιν δὲ τῆς τακτικῆς ἐξασκήσεως τοῦ προνομίου τούτου, ἐννοεῖται ὅτι ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν διάγγελμα τοῦ ἀρμοστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται μὲν νὰ ἴναι ἐντὸς τῶν ὁρῶν των ἐν ἰσχύϊ διατάξεων, καὶ τότε λαμβάνει τὴν ἐκπλήρωσιν του ἐνδεχεται δὲ ὡσαύτως νὰ ἴναι πλημμελὲς κατὰ τὸν τύπον, ἡ παράνομον κατὰ τὴν οὐσίαν του, καὶ τότε γίνονται αἱ προσήκουσαι κατ' αὐτὸ ἐνστάσεις, αἵτινες διευθύνονται πρὸς τὴν ἐκδόσασαν αὐτὸ ἀρχὴν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπιμένει εἰς τὴν ἐξακολουθήσασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς. Ἀλλως, οὐδεμία ἐγγύτης ἀντιπροσωπείας ἔχεν ὑπάρχει, καὶ τὰ πάντα ἔπρεπε εἶναι εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ αὐθαρέτου καὶ τῆς βίας ἐκτεθειμένα.

Τί ἔκρινε κατὰ τὴν προκείμενην περίπτωσιν τῆς νέας βουλευτικῆς ἀναβολῆς;

Ἐνῶ, κατὰ τὴν συνεδριάσιν τῆς Κυριακῆς, 26 Νοεμβρίου ε. π. μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν διαγγελλμάτων τοῦ ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Γερουσίας, ἀναφερομένων εἰς τὸ μισθολόγιον, ὁ ἀντιπρόσωπος Ἰωάννης Τυπάλδος, ἐξ ὀνόματος τῶν συναδελφῶν του, ἀνέπτυσε πρότασιν περὶ παύσεως τῆς προστασίας καὶ συνενώσεως τῆς ἑπτανήσου μετὰ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος, καὶ ἐνῶ, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συγκινήσεως τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου καὶ ἀπάσης τῆς Βουλῆς, ἥτις ἀνεδέχθη ὁμοθυμῶς διατεθειμένη μετ' εὐφροσύνης νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἦτον ἡδὲ ἐγγὺς τοῦ τέρατος τῆς ἀναγνώσεως τοῦ προταθέντος ψηφίσματος, αἰφνιδίως ὁ ἐκπληρων χρέη γραμματέως τοῦ ἀρμοστοῦ, Κ. Περικλῆς Φλαμπούριάρης, πλησιάζας πρὸς τὸν πρόεδρον, ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν ἑγγραφοῦν τι, τὸ ὅποιον ὁ πρόεδρος, μόλις παρέλαβε, χωρὶς ποσῶς νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἐπρόφερε μόνον τὰς λέξεις ταύτας: « ἀναβολὴ δι' ἑξ μῆνας » καὶ πάραυτα ἔγεινεν ἄφαντος ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως, τὴν ὁποίαν τοιαύτη βιαία ἀναβολὴ διήγειρεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἀκροατήριον.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀντιπρόσωποι, μὴ δυνήθέντες, ἕνεκα τῶν βιαίως διακοπεισῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, νὰ ἐπιφέρωσιν ἐνώπιον αὐτῆς τὰς προσήκουσας ἐνστάσεις των κατὰ τῆς ἀναβολῆς, σπεύδουσιν ἡδὲ νὰ διακηρύξωσιν αὐτὴν παρανόμον ὅλος καὶ αὐθαίρετον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐφεξῆς λόγων.

1. Διότι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν ἐκοινοποίησε πρὸς αὐτὴν τὸ περὶ ἀναβολῆς διάγγελμα, ὡς εἶχεν ἀπαραίτητον καθήκον, καὶ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε καθιερωμένην συνήθειαν.

2. Διότι ἂν, κατὰ τὸ καλούμενον σύνταγμα τοῦ 1817, ἡ ἀναβολὴ τῆς Βουλῆς ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρμοστοῦ, τὸ προνόμιον τοῦτο δὲν εἶναι ἀόριστον, οὐδὲ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπέκεινα τῶν ἑξ μῆνων ἐντός μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συνόδου, ὡς παραλόγως διέσχυρίζεται ὁ ἀρμόστης εἰς τὸν λόγον του πρὸς τὴν Βουλὴν.

3. Διότι τοιοῦτο τερατῶδες προνόμιον, ὅποιον ἐννοεῖ ὁ ἀρμόστης, — προνόμιον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐφαρμογὴ ἡθελε παντελῶς μηδενίσει καὶ καταστάναι παίγνιον τῆς αὐτογνωμίας τοῦ τὴν ἐλευθέραν ἐνεργείαν τῆς Βουλῆς, — δὲν ἀνεγνώρισαν πώποτε οὐδὲ αὐταὶ αἱ τόσον εὐκαίμοι καὶ ὑποκλινεῖς νομοθετικαὶ συνελεύσεις τῶν παρελθουσῶν περιόδων. Καὶ ἂν οἱ δικηγόροι τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος εὐχεστήθησαν ἄλλως πως νὰ γνωμοδοτήσωσιν, ὡς δύσχυρίζεται ὁ ἀρμόστης εἰς τὸν πρὸς τὴν Βουλὴν λόγον του, ἡ γνωμοδότησις αὕτη ἀποδεικνύει μόνον τὸν ζήλόν των ὑπὲρ τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων, ἀλλ' οὐδεμίαν ἰσχύιν δύναται νὰ ἔχῃ ὡς πρὸς τὸν ἑπτανησιακὸν λαὸν καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τοῦτον Βουλὴν.

4. Διότι, κατὰ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος καὶ τῶν δικηγόρων του, ἀρνούμενος καὶ ἀντιπρόσωπος, ἀπέναντι ὅλων τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀρμοστοῦ, Κ. Οὐάρδου, ἀπεσπάρθη ὁριστικῶς ἡ ἐνεστῶσα Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἀπ' ἀρχῆς τῆς πρώτης αὐτῆς συνόδου, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται εἰμὴ καὶ τώρα, καθὼς τότε, νὰ τὴν ἀπακούσῃ.

Ἀπέναντι τῆς ἀπλῆς, ἀλλ' ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν διατεθέντων, καὶ τῶν ἤδη ἀναφερθέντων ἰσχυρῶν καὶ ἀναμφισβητήτων λόγων, οἱ ὑποφαινόμενοι ἀντιπρόσωποι κρίνουσι περιττὸν νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω. Σπεύδουσι μόνον νὰ καταθέσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς τὴν παρούσαν διαμαρτύρησιν των, διὰ νὰ τὴν καθυποβάλῃ ἐγκαίρως εἰς αὐτὴν, καὶ τῆς ὁποίας θέλουσιν, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, κάμει τὴν προσήκουσαν χρῆσιν, πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ διεκδίκησιν τῶν παραβιασθέντων δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς, καὶ πρὸς στιγμήτισμὸν καὶ καταστολὴν τῶν αὐτοῦργων καὶ συνενόχων τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος παρανόμου καὶ βιαίας ἀναβολῆς.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 29 Νοεμβρίου ε. π. 1850.
Οἱ ἀντιπρόσωποι, Γεράσιμος Α. Διβαδάς, Στ. Σ. Πυλαρινός, Ἀγγελος Συγούρος Δεσύλλας, Ἰωάννης Τυπάλδος Δοτοράτος, Τηλέμαχος Πατῆς, Ἰωσήφ Μομφεράτος, Ἡλίας Ζερβός Ἰακωβάτος, Φραγκίσκος Δομενεγίνης, Ν. Δομενεγίνης, Χριστόδουλος Ποφάντης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΝΕΑΙ ΠΑΓΙΔΕΣ

Ἀφοῦ ὁ ἀρμόστης Κ. Οὐάρδος ἀνέβη καὶ πάλιν, παρανόμως καὶ αὐθαίρετως, ἐπὶ ἑξ μῆνας τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ὁ φιλογενὴς καὶ γενναῖος λαὸς τῆς Κεφαλληνίας ἠτοιμάζετο πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ νὰ ὑποδεχθῇ μετὰ ὁρμηκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐκείνους τῶν ἀντιπροσώπων του, οἱ τινες μὲ σπανίαν γενναίότητα καὶ αὐταρξίαν ἐξεπλήρωσαν πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὴν ἐντολήν του, στηλιτεύσαντες ἀτρομήτως τὰς καταχρήσεις καὶ ἀνοσιουργίας τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, καὶ διακηρύξαντες μετ' ἑλληνικῆς παρρησίας τὴν σταθερὰν καὶ ἐπίμονον τὴν ἑπτανησίων θέλησιν, ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των καὶ τῆς συνενώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀρίσεως τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοῦ, ὁ λαὸς, ὑπὲρ ποτε πολυπληθὴς, συνέρρευσε εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς πόλεώς μας, προσέφερεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους στέφανον δάφνης, καὶ μετὰ ζητωκραυγῶν συνάδευσε αὐτοὺς, ἐνθους μὲν, ἀλλ' ἐν πληρεστάτῃ εὐταξίᾳ, εἰς τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα. Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τὸ Κατάστημα τοῦτο, ὃν ἀπὸ πρώτης κομφῶς καὶ μὲ ἑλληνικὴν ἀπλότητα κεκοσμημένον, ἐφωταγώγησε λαμπρῶς ἐκθέσαν, κατὰ τὸ συνήθες, καὶ ἐπιγραφὴν αὐτῇ ἡ ἑνωσις! Ζήτωσαν οἱ ῥιζοσπάται ἀντιπρόσωποι!

Ἀλλ' ἡ ἐπίβουλος καὶ ἐλευθεριοκτόνος κυβερνήσις, τῆς ὁποίας ἡ τακτικὴ καὶ σταθερὰ πορεία εἶναι, νὰ σκευωρῇ καὶ νὰ τεκταινῇται ἀδιάκοπα διαβολικὰ σχέδια κατὰ τοῦ λαοῦ, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν μισανθρωπῶν καὶ ἀνθεθνικῶν σκοπῶν τῆς, μὴ ἀρνούμενη εἰς τὰς συνεχεῖς καὶ ἀκαταπαύστους φυλακίσεις καὶ εἰς τὰ πρόστιμα, τὰ ὅποια, ἀνευ οὐδενὸς λόγου, καὶ μὲ σκανδαλάδιον τῶν ἀναιδέων καὶ αὐθαγῶν, καθ' ἡμέραν ἐπιβάλλει εἰς φιληπόχους καὶ ἐναρέτους πολίτας, ἀρπάζουσα αὐτοὺς ληστρικῶς ἀπὸ τῆς ἐστίης καὶ τὰ εἰρηνικά των ἔργα συνέλαβεν, ὡς φαίνεται, καὶ τὴν ἰδέαν, ὅτι μόνον νὰ σφαλίσῃ τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, ἀλλὰ καὶ νὰ σπρώξῃ τὸν λαὸν εἰς σοβαρὰν παραγῆν, εἰς φόβους καὶ ἄλλας τοιαύτας πράξεις, ὅπως αὕτη δυνήθῃ

ΙΑΚΩΒΑΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ἀκολούθως νὰ δώσῃ εἰς ταύτας τὸν χαρακτῆρα στάσεως, καὶ τοιουτοτρόπως, ὅχι μόνον νὰ ἐπικληθεύσῃ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Κ. Οὐάρδος ἐξέφρασεν εἰς τὸ ἀναιδὲς ἐκείνο πρὸς τὴν Βουλὴν δι' ἀγγελμά του, κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἀστυνομίαν Κεφαλληνίας, εἰπὼν ὅτι, ἡ ἐλάττωσις αὕτη θέλει ἐπιφέρει σοβαροὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ῥίπτει εἰς τὴν εὐθύνην τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν φιλελεύθερον τοῦτον ἀντιπρόσωπον τῆς προστασίας νέαν ἀφορμὴν, εἰς τὸ νὰ ἐξαγκάσῃ τὰς συνθήκας ὁμότητος καὶ ἀπανθρωπίας τοῦ ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος καὶ ἐπὶ τῆς Κεφαλληνίας ὁλοκλήρου.

Ὅθεν, ἐνῶ τὸ Κατάστημα ἦτο, ὡς εἴπομεν, κατὰ φῶτος, ἐνῶ πλῆθος λαοῦ εἰς αὐτὸ εἰσῆρχετο καὶ ἐξήρχετο, ἐνῶ ἡ φαιδρότης διεχέετο εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολιτῶν ὅλων καὶ ἅπαντες ἠγάλλοντο βλέποντες ἐν μέσῳ αὐτῶν τοὺς ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους τῶν ἐνῶ ἄκρα εἰρήνη καὶ ἡσυχία παντοῦ ἐπεκράτει· παρουσιάζεται αἰφνης μέγα στίφος χωροφυλάκων, ἡ, ἀληθέστερον εἰπεῖν, μεγάλη χωροταραξίαν συμμορία, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τὸν μοῖραρχον Κ. Κοσμέτον Διμυρῆν, καὶ τοὺς ὑπομοιράρχους ΚΚ. Βασιλείον Δεσύλλαν καὶ Σπυρίδωνα Δ. Λιθαδᾶν. Ἐκ τούτων δέ, οἱ μὲν ἐισβάλλουσιν ἐντὸς τοῦ Καταστήματος προσταζόντες τὴν διεύθυνσιν τοῦ, μὲ τὸν ἰδιαίοντα εἰς αὐτοὺς θαρραλικὸν τρόπον, νὰ καταβιάσῃ ἀμέσως τὴν ἐκτεθειμένην ἐπιγραφὴν, οἱ δὲ ὕβριζον, ἐσπρωχον καὶ προεκάλουν τὸν λαόν, οἱ δὲ παρώτρυνον ἄλλους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κατάστημα καὶ νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν ἀταξίας καὶ παραχῆς, οἱ δὲ συγχρόνως, ὡς ἀληθεῖς λησταί, πηδῶσιν ὁ εἰς εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ἄλλου καὶ, διὰ τῆς βίας, σπλίζουσι καὶ ἀρπάζουσι τὴν ἐπιγραφὴν. Εἰς μάτην τὰ μέλη τοῦ Καταστήματος καὶ οἱ εἰς αὐτὸ παρευρισκόμενοι ἀντιπρόσωποι, ΚΚ. Γ. Λιθαδᾶς καὶ Ἡ. Ζερβός, παρετήρουν εἰς αὐτοὺς ὅτι, ὥφειλον νὰ ταῖς δώσωσιν ἔγγραφον τὴν διαταγὴν τῆς ἀστυνομίας, καὶ τότε ἡδύναντο αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ Καταστήματος νὰ καταβιάσωνται τὴν σκανδαλίζουσαν αὐτὴν ἐπιγραφὴν εἰς μάτην διημαρτύροντο κατὰ τῶν προκλήσεων καὶ τῆς θανδαλικῆς αὐτῆς βίας· ἡ ληστρικὴ αὕτη συμμορία ἐκώφευεν εἰς ὅλα ταῦτα καὶ ἐξεπλήρου τὸ εἰς αὐτὴν διαταχθὲν ὑπὸ τῶν ληστάρχων τῆς ἔργον.

Ὁ λαὸς, οὕτως ἀναιδῶς καὶ ἀπανθρωπῶς προκαλούμενος καὶ ἐξυβριζόμενος, ἤρχιτο νὰ ἀγανακτῇ καὶ μετὰ τὴν ληστρικὴν αὐτὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Κύριος οἶδε πού τὸ πρᾶγμα ἤθελε καταντῆσαι. Ἀλλ' ἀμέσως ἠκούσθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, καὶ ὑπὸ τῶν ΚΚ. Ζερβοῦ καὶ Λιθαδᾶ αἱ λέξεις· εὐταξία! εἶναι προδοτικὴ τῆς πατρίδος ὅστις κινήθῃ καὶ σηκώσῃ χεῖρα κατὰ τὸν λαόν, ὁ λαὸς τὴν ὁρμὴν τοῦ καὶ ἐπινέει ἐντὸς τοῦ στήθους τοῦ τὴν δικαίαν αὐτοῦ ἀγανάκτησιν. Μὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο συνέδετο θεαίως καὶ ἡ εἰς τὸ χωρίον Δαυγὰ ἀποστολὴ μυστικοῦ τινος ἀποστόλου τῆς ἀστυνομίας, ἡτις, ἐνῶ παρίστατο ἡ σκηνὴ αὕτη, εὐρισκόμενος εἰς Ἀρμαστόλιον, παρώτρυνε τὸν λαόν· ἀφοῦ δὲ τὰ πάντα ἦσαν ἡσυχά, ἀναγκασθέντων τῶν μελῶν τοῦ Καταστήματος νὰ ἐκλείσωσι, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς πειρασμοῦ, ἐπορεύθη κατὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καὶ διέδι-

δε μετὰ κακὰ, φόνους καὶ ἀναστατώσεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διερεθίσῃ τοὺς κατοίκους νὰ καταβῶσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ μέλη τοῦ Καταστήματος εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. Ἀγνοοῦμεν ἂν καὶ ἄλλοι ἐστάλησαν εἰς ἄλλα χωρία. Ὅσον ὅμως μικρὸς καὶ ἂν ἤθιλεν εἶσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν πεισθέντων νὰ καταβῶσι χωρικῶν, ἤθιλεν εἶσθαι θεαίως ἀρκετὸς εἰς τὴν κυβερνήσιν μας καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κ. Οὐάρδου, νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἀπόδειξις ἐκτεταμένης τινὸς κατὰ τοῦ κράτους συνωμοσίας. Ἀλλ' ὁ ἀπόστολός των ἐπέστρεψεν ἄπρακτος· διότι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Δαυγὰτα, αἵ ποτε εἰρηνικοὶ καὶ φιλήτучοι, οὐδεμίαν ἔδωσαν προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους του.

Τοιουτοτρόπως καὶ τὴν φορὰν ταύτην, ἐματαιώθη, διὰ τῆς σπανίας συνέσεως καὶ καρτερίας τοῦ λαοῦ, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόπειρα τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐμνηνίσθησαν τὰ ἀδελφοκτόνα σχέδια τῶν φίλων τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ δὲ διεύθυνσις τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος παρουσίᾳ, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, κατηγόριαν κατὰ τοῦ μοῖραρχου, τῶν ὑπομοιράρχων καὶ χωροφυλάκων. Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἐκβασίν τῆς. Ἐν τούτῳ, βλέποντες τὰς ἀδιακόπως σταινομένης παγίδας κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀναγκασόμεθα εἰς πᾶν φύλλον μας νὰ ἐνθυμίζωμεν εἰς αὐτόν, ὅτι, ἐμμένων σταθερῶς καὶ ἀκλόνητος εἰς τὰ γενναῖα καὶ φιλογενῆ φρονήματά του, ὥφειλε διὰ τῆς συνήθους του καρτερίας, τῆς τῶν τὴν εἰρήνην καὶ εὐταξίαν, νὰ διασκεδάσῃ ἀξιοπρεπῶς τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.

— Τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀτμοπλοῦς, προσεκάλεσεν ἡ ἀστυνομία πολλὰ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, τοὺς Κ. Κ. Σ. Βένετον, Δ. Καλάδριαν, Α. Ραζῆν, Μ. Κουρβισιάνον καὶ ἑτέρους πολίτας, ἐξ ὧν ἄλλους μὲν ἐφοβήρισε, δι' ἄλλους δὲ ἐσηματίσεν ἀνάκρισιν ἀφορῶσαν τὸ Κατάστημα. Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀπέσπασε τῶν ἔργων καὶ ὑποθέσεων των, καὶ ἔρριπεν εἰς τριήμερον φυλάκισιν ἀνευ λόγου, καταδικάσαντας αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ σύνθηες πρόστιμον πεισάρων διστητῶν, τοὺς ἐξῆς τιμίους καὶ φιλησυχούς πολίτας ΚΚ. Β. Μελίταν καὶ Γ. Λιθαθινόπουλον, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος, Σ. καὶ Γ. Ι. ἀδελφούς Διμουλιάνους, Η. Καμινάρην, Π. Στραβόλαιμον, Ν. Πάσχον, Σ. Πολλάτον καὶ ἄλλους, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματα. Τινὰς τούτων οἱ χωροφύλακες δὲν ἤρκεσθησαν νὰ σύρωσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκτύπησαν καθ' ὁδόν. Ἐξῆλθον δὲ καὶ τὸν Σ. Λιθιεράτον. — Πρό τινων ἡμερῶν προσεκάλεσεν ἡ αὐτὴ ἀναρχικὴ ἀρχὴ ἕως 40 ἐκ τῆς περιοχῆς Θηναίας· προχθὲς ἔσυρεν ἑτέρους περὶ τοὺς 20 ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς· χθὲς ἔσυρεν ὡσαύτως πολλοὺς τῶν κατοίκων τῆς Εἰκοσιμίας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, ἀκούσαντες γενομένην ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πρότασιν τῆς ἐνώσεως, ἠέθυμνησαν. Ἐξ ὅλων τούτων, ἄλλους μὲν ἔρριπεν ὁμοίως εἰς τὴν φυλακὴν ἐπιβαλοῦσα εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ πρόστιμον, ἄλλους δὲ, μετὰ τὰς συνθήκας ἀπειλὰς, ἀπέπεμψεν εἰς τὸν οἶκόν των.

Καὶ ταῦτα τὰ ὁδοκίμα τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος τοῦ σφόδρα φιλελεύθερου Οὐάρδου, καὶ τῆς ἐγκρίσεως καὶ χάριτος τοῦ Κυρίου τοῦ ἐκείνου, ὅτι, σκέλῳ τῆς συνταγμῆς τῆς ἐλευθερίας ἀγγλῶν.

Ὁ ὑπεύθυνος! ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.